

Bayer Zsolt: Európa elrablása 3. rész

2021 december 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mi legyünk (maradjunk) büszke magyarok és aggódó európaiak.

Mottó:

„Nemrég olvastam egy amerikai tanulmányt arról az ipari forradalomról, amelyet az első géptől számítunk, pedig csak most kezdődik igazán. Ha a világ előbb-utóbb meg is szabadul a világháború összes böjti következményétől, a mélyebb, tektonikus rengés fölött ma már se a Cobdenek szabadelvességének, se a Marxok biblikus víziójának nem volna hatalma. Törni kell, ez az egyetlen bölcsesség. A paraszttársadalom az emberiség történetében először változik át ipari társadalommá. Nagyon fáj a vedlés.

Amit a legnehezebb elviselni ebben a forradalomban, az embergyalázó hatása. Egy idő óta, írja az amerikai, a forradalom főleg a félig tanult – half-skilled – munkást szaporítja. A napszámos válláról leveszi a zsákot, de már a gépig sem engedi. Csak egy csavarig. (Köztudomású, hogy Chaplin egész filmet írt erről.) A zsákhordó kihál, de utána hal a romantikus proletár is, aki még egy egész gép rabja volt, még az igavonás és a szakmunka is túl emberséges állapot, a kivételesek joga. A szakmunkás vezérkar alá egy csavarforgató csorda győl, a félig tanult munkás. A félintellektus párja.

Megvallom, olvasás közben folyton az utóbbin járt az eszem. A közép-európai középfokú oktatás és az amerikai esti tanfolyamok remekén. Keyserling sofőr típusnak hívta. Csakhogy ez a sofőr az íróasztalnál ül, lassacskán övé minden ország. A gazda és a kimért fél között lebeg örök hazátlanul, amahoz leereszkedik mint tervgazda, emezt szétapossa mint hatóság. Holott a kapa mellől kidőlné, egy széklábat nem tud megfaragni s agyvérzést kapna egy igazi könyvtől.

(Cs. Szabó László: Világlázadás)

Nagyot haladtunk előre a Cs. Szabó László felvázolta úton. De ma a „munkás” nem munkás többé, hanem valójában üzemmérnök. Egy modern autógyárban dolgozni vagy akár egy korszerű kombájnt vezetni, az bizony egészen elképzelhetetlen technikai és számítástechnikai tudást igényel. Közben sorra születnek a cikkek, elemzések arról, hogy a technikai civilizáció és a mesterséges intelligencia, a robotizáció egyre nagyobb tömegek munkáját teszi feleslegessé, s hogy vajon mit kezdünk majd a jövőben ezzel a „feleslegessé váló” tömeggel. Majd ugyanazok, akik ezeket az elemzéseket megírják, másnap megírják, hogy micsoda áldás a migráció, mert az immáron „fajfenntartásra” is képtelen Nyugaton ez a tömeg fogja pótolni a „hiányzó munkaerőt”. Ez a kettő egyszerre nem lehet igaz, de az ájult, végső önfeladásba süllyed. Nyugatot ez már régen nem érdekli – mert már semmi sem érdekli, csak önmaga genitáliái.

És szabadítja rá önmagára a félánalfabéta (vagy tán egészen az) közel- s távol-keleti, afrikai tömeget, a szír keszrasütőt, az afgán herointermesztőt, a tuareg kecskepásztort, és sok-sok-sok terroristát, vagy „csak” a szörny? léttől meghasonlott és kiégett és halott lelke rablót, gyilkost és erőszaktevőt, a semmire sem jó, a mindenre alkalmatlan él?sköd?ket, akiket aztán a befogadó társadalom eltart és eltér, s persze ezen aktussal egyszersmind azt is lehetlenné teszi a Nyugat, hogy a világ ezen pontjain valaha is élhet? élet teremtdjék.

S immáron abban is biztosak lehetünk, hogy az Európai Uniónak csúfolt öngyilkos gittegyelet és bolondokháza új vezetői végképp elszánták magukat a végső önmegsemmisítésre. Most került nyilvánosságra az egyenlőségügyi biztos tervezete az „újbeszélről”, amelyben megtiltandó a „karácsony” s a „keresztnev” szavak használata, a nem s a hímnem, továbbá – ez tényleg újdonság, eddig még a jakobinusok és a bolsevikok sem merészkedtek! – a Mária és a József nevek sem kívánatosak, helyettük javallott a Malika és a Julio használata. Nincs új a nap alatt, s mégis van... Azt mondják, a Vatikán tiltakozása miatt ezt (egyelőre) visszavonták. Ugyan már! Mikor vonnának ezek bármit is vissza éppen a Vatikán tiltakozása miatt? Ez volt a tesztüzem. Kisvártatva majd elveszik újra, kétségünk ne legyen.

De ami ennél sokkal rémisztőbb, az Németország jövője. Pontosabban: jelene. Bogár László írja kiváló esszéjében: „Marx talán legtöbbet idézett műve a Német ideológia címet viseli. Többek között ebből a műből való az az idézet is, amelyet szemérmesen fordítottak a »régii szemét« visszatérésének, mert a benne szereplő kulcsfogalom a szemét szónál azért kicsit »er?sebb«. A »Die ganze Scheiße kommt zurück« volna ez a nevezetes mondat, és a Scheiße benne az inkriminált szó. Marx ezzel arra céloz, hogy a kommunizmus nem jöhet létre »helyi

jelenségként«, mert akkor a régi sz...r visszatérése, ami nála nem más, mint a szakrális hagyományok tovább él? maradványa, felszámolná ezt a helyi kommunizmust. Ami egyébként logikailag igaz, és be is következett, bár nem egészen olyan mintázatban, mint ahogy azt Marx elképzelte. Ez is azt jelzi, hogy Marx nem – mint azt esetleg gondolnánk – a kapitalizmust tekintette a történelmi »rossz« megtestesülésének, hanem a szakrális hagyomány létszerveződési módját. Amely hagyomány brutális felszámolását a kapitalizmus ragyogó történelmi tettének látta. Jól rímelt erre, hogy az új német kormány klímaügyi csúcsminiszteriuma leendő vezetőjének az a mondata, amit egyik filozófiai esszéjében »követett el«, s aminél pontosabb »képalkotó« berendezést már nem is lehetne kitalálni a XXI. század multikulturális mocskába önmagát belefojtó Németországban. »A hazaszeretett?l mindig hányingerem volt. Soha nem tudtam mit kezdeni Németországgal, és máig sem tudok.« Ezt írta tehát egy korábbi könyvében Robert Habeck, a népszerűségük csúcsára ért Zöldek népszerű társelnöke – akit egyre többen német kancellárként is el tudnak képzelni, s aki a leendő szociáldemokrata kancellár mögött a második legnépszerűbb német politikus. A háború után megszület? második nemzedékhez tartozó Habeck tehát így »fordítja le« önmaga és nemzedéktársai számára azt a sötét és pusztító »ajánlatot«, pontosabban annak lelki, erkölcsi, szellemi következményét, amelyet a világ »nem létező« urai tettek a kiprovokált harmadik birodalmuk által végzetes történelmi csapdába csalt németységnek. A saját képességeid, szorgalmad által újra kényelemben is biztonságban élhetsz kedves németység, de ennek van egy nem módosítható feltétele, az, hogy ett?l kezdve nincs múlt, nincs történelem, nincs hagyomány és nincs kultúra. Vagyis, ha egyszer és mindenkorra »elfelejtet«, hogy ki is voltál valaha, ha ezeréves önazonosságod helyére a szigorúan ellen?rzött globalokonform összetev?kb?l álló multikulturális moslékot tekinted természetes szellemi tápláléknak.”

Visszatért hát az egész sz...r, csak nem úgy, ahogy Marx gondolta, hanem éppen Marx, a jakobinusok és a bolsevikok képében. Még egyszer, hogy bevés?djék: a leendő német csúcsminiszter és alkancellár, Robert Habeck Lübeckb?l így vall önmagáról: „A hazaszeretett?l mindig hányingerem volt. Soha nem tudtam mit kezdeni Németországgal, és máig sem tudok.”

Értjük. Most már csak azt kell megértenünk, minek is lesz az alkancellárja és csúcsminisztere ez a nyomorult. Nos, saját hányingerének alkancellárját tisztelhetjük ?benne. S mint ilyen alkancellár és csúcsminiszter, haladéktalanul neki is lát elvtársaival együtt, hogy méltóvá tegye Németországot a saját hányingerére. Robert Habeck hányingerér?l szól a 175 oldalas új „német” kormányprogram. Úgy t?nik, a németek visszaporították az id?t, hogy megeljék a pillanatot, amikor elrontották. S a hosszú kések éjszakájánál vélték felfedezni. Hogy tudniillik talán fordítva kellett volna, nem az SS az SA-t, hanem az SA az SS-t – mert Ernst Röhm legalább homoszexuális volt (állítólag). A legnagyobb baj pedig az, hogy a német küldetésstudat megmaradt. S ez eddig kétszer rombolta szét a világot. „Deutschland, Deutschland über alles” – énekelték a küldetésstudatos németek, s romba döntötték a világot el?bb, aztán önmagukat. „Deutschland, Deutschland unter alles” – éneklük most a küldetésstudatos németek, s feltör? hányingerrel döntenek romba el?bb a hazájukat, aztán a világot.

Számunkra pedig végtelenül leegyszer?södött a kérdés: akarunk-e részt venni ebben az egészben? Akarunk úgy beszélni, mint ezek az igazi hülyék? Akarunk úgy élni, mint ezek az igazi hülyék? Akarunk kollektív öngyilkosságot elkövetni, mint ezek az igazi hülyék? Els?re nem is túl bonyolult a válasz, de ne hamarkodjunk el. Nézzük inkább, mit ír Cs. Szabó László az utolsó európairól:

„Nagy kés?n hallottam Kessler gróf haláláról. ? volt »az utolsó európai«, a reichstadti herceg ebb?l a fajtából. Az id? még gy?r?zik a neve körül, tudom nem sokáig. Egy csonka emlékirat maradt utána. Mémoires d’un Européen a francia fordítás címe; a német eredetiben már nem akarta magát európainak nevezni.

Vollard képkeresked? meséli, hogy a német gróf fiatal korában m?kedvel? párizsi könyvkiadó volt. Maillol az ? pénzén nyomtatta Vergilius Eclogáit. Csodálatos könyv lehetett, a híres szobrász maga illusztrálta, szedte, még papírt is maga csinált hozzá. Mivel pedig rájött, hogy a klórtisztítás id?vel a legjobb rongypapírt is kikezdi, lelkes kiadója a messzi Magyarországon összevásárolt egy csomó klór nem látta parasztinget. Így jelent meg Vergilius egyszer magyar gyolcon.

Kicsit elszomorító, hogy ilyen amat?r semmiséget kell följegyezni az utolsó európairól. De Európa a féltékeny hazák hazája s e hazák közt a csak európai ember mindig amat?r volt. Még a legfényesebb is. Egy hazai hiányt pótoló Európával.

Nem véletlen, hogy a latinokból éppen a félig kész, gerinctelen spanyol nemzet ingadozott a sivár provincializmus s a legteljesebb európai látomások közt anélkül, hogy egy gyökeres nemzeti életformában megállapodott volna. Egy másik határszéli nemzet, az orosz is ezzel az európai »toldással« szerzett szellemi nagykorúságot. Dosztojevszkij már küzdött ellene, s mondjanak akármit, éppen ezért állja ki rosszabbul a százéves próbát, mint Puskin vagy akár

Turgenyev, a latinizált barbár.

De maradjunk a német példánál. Kelet és Nyugat, Ázsia és Európa, az antikok és barbárok világát közvetítve a német sose tudott annyira maga lenni, mint a három legérettebb európai nemzet, az olasz, a francia, és az angol. Ebből a közvetítésből származott Leibnitz, Goethe, a Humboldtok, Nietzsche és Rilke páratlan humanitása s a gens minorumból az a rengeteg német, aki haláláig se tudott végképp választani a porosz tisztí kard s egy latin földre pártolt önkéntes számkivetés közt.

Ragyogó csillag az európai ember, de egy kicsit kirí a nemzeti együttesből. És ha túlteng valahol, egyenesen végzetes a hazai kultúrára. Tékozló fiú otthon, elkel számzótt külföldön. (Ennyit Kessler gróf haláláról.)”

Mi legyünk (maradjunk) büszke magyarok és aggódó európaiak. Hiszen mindig azok voltunk. S majd mi átvisszük a mi Európánkat a túlsó partra. A menekülő németekkel együtt. A többi pedig úgysem számít, semennyit sem...

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló